

תפ (תל אביב) 16961-08-22 - מדינת ישראל נ' עמרם-יהושע זהבי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16961-08-22 מדינת ישראל נ' זהבי
בפני כבוד השופטת כריסטינה חילו-אסעד

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שפי שטרצר
תביעות תל-אביב

נגד

הנאשם: עמרם-יהושע זהבי
ע"י ב"כ עו"ד עמית פרנטי
מטעם הסניגוריה הציבורית

החלטה

החלטה זו ניתנת בהמשך לדיון שהתקיים אתמול במעמד הצדדים, ובהמשך להחלטות מיום 24.11.2025, מיום 12.12.2024 ומיום 31.08.2025.

עניינה של ההחלטה הוא בקשת הנאשם לזמן לעדות פרונטלית את ע"ת 2, אחד משני המתלוננים בתיק זה, שופט בית המשפט המחוזי מרכז, דרור ארד-אילון (להלן: **המתלונן**).

רקע

ביום 24.11.2024 ניתנה החלטה בעניין הצורך בשמיעת עדותו של המתלונן. בהחלטה זו ציינתי כי שני הצדדים, המאשימה והנאשם, עומדים על שמיעת עדות המתלונן וסבורים כי היא חיונית ונדרשת להשלמת הבירור העובדתי בתיק. קבעתי כי העדות תימסר בהתאם למתווה שנקבע ברע"א 3202/03 **מדינת ישראל נ' יוסף** (04.03.2004). על מנת להתאים את המתווה שנקבע בעניין יוסף במידה המקסימלית למאפייני ההליך הפלילי, הצעתי לצדדים להסכים להגשת הודעות המתלונן במטרה בצירוף המסמכים שצורפו להן, וזאת חלף הצגת שאלות על-ידי המאשימה בחקירה ראשית ולאחר מכן תינתן הזדמנות להגנה להציג שאלות בכתב. המאשימה הסכימה להצעה ואילו הנאשם הודיע כי אין בכוותו לשתף פעולה עם המתווה שהוצע. לפיכך, ומשלא ניתן להגיש הודעות המתלונן בהעדר הסכמה, העבירה המאשימה רשימת שאלות בכתב למתלונן (ניתנה לנאשם הזדמנות להתנגד אליהן אולם הנאשם לא עשה כן).

כאן המקום להזכיר שהנאשם מיוצג בהליך שלפני עליידי הסניגוריה הציבורית אולם אינו משתף פעולה עם באי-כוחו ומציג את הדברים בעצמו.

בהמשך, הוגשו תשובות המתלונן בכתב. הנאשם סרב להציג שאלות מטעמו למתלונן, תוך שהוא עומד על בקשתו לקיים חקירה נגדית של המתלונן באולם בית המשפט. בקשה זו נדחתה בדיון שהתקיים ביום 15.05.2025. באותו מועד הודיעה המאשימה כי סיימה את הבאת ראיותיה והצהירה "אלו עדיו". ניתנה לנאשם שהות לשקול צעדיו במסגרת פרשת ההגנה ובהמשך, ביקש הנאשם להציג שאלות למתלונן. בנסיבות העניין, ועל אף שפרשת התביעה כבר הסתיימה, על מנת לשמור על זכויות הנאשם ניתנה לו האפשרות להציג שאלות בכתב למתלונן.

רשימת השאלות הועברה להתייחסות המאשימה, כשם שמקובל להתנגד לשאלות בחקירה נגדית. ביום 31.08.2025 בחנתי את שאלות הנאשם והתנגדות המאשימה ביחס לכל שאלה. כפי שפורט בהרחבה באותה החלטה, התנגדויות המאשימה לשאלות שהוצעו התקבלו ברובן. התייחסתי לחשיבותה הקרדינלית של החקירה הנגדית להגנתו של נאשם ולשמירה על קיומו של הליך הוגן, לצד האפשרות והחובה להגביל חקירה נגדית אשר אינה רלוונטית לכתב האישום ו/או פוגעת בכבוד העד, יהא מעמדו אשר יהא. שאלות הנאשם נבחנו בהתאם לעקרונות אלו ובראי האישומים הפרטניים מושא כתב האישום והמסד הראייתי שכבר נשמע. כתב האישום מגלם ברובו המכריע אמירות כתובות אשר המאשימה טוענת כי הן אמירות מאיימות. השאלות שהציג הנאשם היו שאלות כלליות שאינן נוגעות לאישומים הפרטניים, ולא התייחסו במישרין למחלוקת שנגעה לסלילת דרך חדשה לה התנגד הנאשם ואשר עמדה ברקע לסכסוך בין הנאשם לשני המתלוננים בתיק, כפי שעלה בפרשת התביעה. נקבע באותה החלטה כי עיקר שאלות הנאשם אינן רלוונטיות להליך שלפניי וכוללות, בין היתר, שאלות הנוגעות להליך מינוי המתלונן לשיפוט, שאלות החוצות את גבולות התיק, שאלות וכחניות שאינן תכליתן בירור עובדתי ושאלות שאינן מקום להעבירן לקבלת תשובת המתלונן לאור אופן ניסוחן. בהמשך להחלטה זו, ומשהנאשם ובא-כוחו לא קיימו את ההחלטה בדבר ריכוז השאלות שהותרו לשם העברתם למתלונן, רשימת השאלות הועברה במלואה למתלונן והוא השיב בכתב על השאלות שהותרו.

ביום 24.11.2025 הוגשו תשובות המתלונן בכתב לשאלות שהותרו והצדדים התבקשו להודיע עמדתם באשר לחקירת המתלונן בחקירה שכנגד. ביום 07.12.2025 הוגשה תגובת הנאשם בה העלה טענות רבות הקשורות לפרוצדורה ולמהות.

מכאן הדיון שהתקיים לפניי.

טיעוני הצדדים

המאשימה סבורה כי תשובות המתלונן שנמסרו (בכתב) בחקירה ראשית ובחקירה נגדית - מפורטות ומספקות ולא מתעורר לפיכך צורך לשמוע עדות פרונטלית. המאשימה ביקשה להדגיש כי לא נשללה מהנאשם הזכות לחקור בחקירה נגדית, אלא שהנאשם בחר להתעלם מההזדמנות שניתנה לו ולפיכך הצהירה המאשימה 'אלו עדיו'. לאחר מכן, ולפנים משורת הדין, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לחקור את המתלונן ובכך נשמרו זכויותיו. המאשימה ציינה כי לטעמה אין בהליך שננקט חריגה מסדרי הדין וכי לנאשם ניתן יומו בבית המשפט.

הנאשם טען בדיון כי ההליך שננקט איננו חוקי ויש לעצרו. לעמדת הנאשם בית המשפט "המציא" הליך

שאינו קיים בשיטת המשפט הישראלית או העולמית. הנאשם ביקש ליתן לו רשות לערור על ההליך ולחלופין, ככל שבית המשפט והתביעה עומדים, לדבריו, על המשך ההליך ב"שיטה שאין לה תקדים" - הודיע הנאשם כי הוא ישקול להגיש בקשת פסלות. לבסוף, הנאשם ביקש בדיון כי ב"כ המאשימה תלמד את התיק על בוריו (בשים לב לחילופי התובעת המטפלת בתיק) וכן ביקש להורות לתביעה לבוא עמו בדברים בקשר לתיק "לפני שנכנסים להליכים כבדים וחריפים".

הנאשם הפנה לבקשה בכתב שהגיש בבוקר הדיון שכותרתה "**בקשה וטרומ בקשת פסילה: התנגדות נחרצת לניהול הליך בניגוד לחוק סדר הדין הפלילי**". בבקשה זו, בין היתר, חוזר הנאשם ומעלה טענות כנגד חוקיות פרוצדורת שמיעת העדות אשר לטענתו נגועה ב"העדר סמכות חוקית וזיהום ההליך" ומהווה "שחיתות מוסדית מהמעלה הראשונה". הנאשם דורש מהתביעה שלא ליתן יד למהלך שכזה המהווה "רשלנות מקצועית המביאה להגשת תלונות אישיות נגד התובעים אצל הממונים, והיועמ"שית ונציב התלונות על הפרקליטים", הודיע כי בכוונתו להגיש ערעור ובקשה לעיכוב הליכים על מלוא השיטה לערכאות הגבוהות ביותר והתריע כי הוא שומר לעצמו את הזכות להגיש בקשת פסלות.

הכרעה

בהתאם לפרוצדורה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בעניין **יוסף**:

- "(א) שופט לא יחקר כעד על דוכן העדים על דבר הקשור בתפקידו השיפוטי.
- (ב) בית-המשפט הדין בהליך שבו מתבקשת העדתו של שופט על דבר שאינו קשור בתפקידו השיפוטי, יחליט לפי החומר שלפניו ועל-פי טיעוניהם של בעלי-הדין אם להעיד את השופט.
- (ג) משהוחלט להעיד את השופט יגיש בעל-הדין המבקש להעידו לבית-המשפט ולבעל-הדין שכנגד את השאלות שהוא מבקש להציג לשופט, ובית-המשפט יחליט אילו שאלות יוצגו.
- (ד) השופט ישיב על השאלות בכתב.
- (ה) אחרי שיינתנו התשובות יהיו בעלי-הדין רשאים להציג לשופט שאלות הבהרה בכתב. השאלות יוגשו לבית-המשפט ולבעל-הדין שכנגד, ובית-המשפט יחליט אילו שאלות יוצגו לשופט.
- (ו) אם ימצא בית-המשפט אחרי קבלת התשובות, לפי בקשתו של בעל-דין, שיש צורך לחקור את השופט בחקירה שכנגד, יזמן אותו בית-המשפט לחקירה. בית-המשפט יחליט כיצד תיערך החקירה: באולם בדלתיים סגורות, בלשכת השופט או בדרך אחרת.
- (ז) לפני שיחליט בית-המשפט בעניין החקירה יודיע על כך ליועץ המשפטי לממשלה, שיודיע מה עמדתו לגביה."

ענייננו בסעיף ו' הקובע כי לאחר קבלת תשובות השופט בכתב, בית המשפט יזמן את השופט לחקירה (באולם, בלשכת השופט או בכל דרך אחרת), וזאת לבקשת בעל דין, **אם ימצא שיש צורך לחקור אותו בחקירה שכנגד**.

שקלתי את דברי הצדדים, בכתב ובעל פה, ועיינתי פעם נוספת בתשובותיו של המתלונן בכתב, בחקירה

ראשית ובחקירה נגדית. לא מצאתי שיש מקום לזמן את המתלונן לחקירה שכנגד באופן פרונטלי. לנאשם ניתנה אפשרות להציג שאלות בכתב הרלוונטיות לאישומים המיוחסים לו. הנאשם, חלף הצגת שאלות הנוגעות למחלוקת שבבסיס כתב האישום או התמקדות בהבהרת הקשרם של הדברים המיוחסים לו באישומים השונים כדברי איום - בחר להציג שאלות כלליות הנוגעות, כך הנראה, למחלוקת רחבה יותר אשר חוצה את גבולות התיק או שאלות הנוגעות למינוי המתלונן לשיפוט. הנאשם לא הצביע בטיעונו בכתב או בעל פה, על צורך ראיתי קונקרטי וממשי העולה מתשובות המתלונן ואשר מצדיק, בהתאם למתווה שנקבע בעניין **יוסף**, את שמיעת עדותו הפרונטלית של המתלונן לשם הבהרת הדברים בנוגע לאישום כזה או אחר. לא עולות מדברי הנאשם גם שאלות מובהקות של מהימנות הרלוונטיות לבירור ליבת האישומים שלפניי.

הזכות לחקירה נגדית היא זכות דיונית מהמעלה הראשונה אולם אינה מוחלטת ויש לאזן בינה לבין זכויות אחרות. לבית המשפט סמכות להגביל חקירה נגדית כאשר ברור מראש שהיא מתייחסת לנושאים שאינם רלוונטיים למחלוקת או שלא יוכלו להשפיע על תוצאות המשפט. הגבלה זו נועדה למנוע שימוש לרעה בהליכי משפט ובזבוז זמן שיפוטי יקר, כמו גם למנוע חקירות "קנטרניות" או כאלו המהוות "מסע דייג" (ע"פ 5329/98 דג'אני נ' מדינת ישראל, 03.02.2003). לא נעלם מעיני, בשום שלב, שפרוצדורת שמיעת עדות שופט, אשר נקבעה על ידי בית המשפט העליון בעניין **יוסף**, היא פרוצדורה ייחודית ועל כן יש לבחון את הדברים באופן זהיר, על מנת לשמור על זכויות הנאשם ועל הגינות והוגנות ההליך, בפרט כאשר עסקינן בהליך פלילי. משום כך ניתנה לנאשם אפשרות להציג שאלות בכתב, גם לאחר שהמאשימה הצהירה 'אלו עדי', על מנת לשמור במידה המקסימלית האפשרית על זכויותיו המהותיות והדיוניות. הנאשם בחר להציג שאלותיו באופן שבחר, ולא הצביע על סוגיות ממשיות שעלו מתשובות המתלונן לגופן ואשר מחייבות המשך בירור פרונטלי, מעבר לפריסה חוזרת של משנתו הכללית, התנגדות לפרוצדורה שנקבעה והעלאת טענות שונות כנגד המתלונן לרבות ביחס למינויו לשיפוט, כמפורט בהרחבה במסמכיו. משאלו הם פני הדברים, לא מצאתי לנכון לאפשר לנאשם להציג במישרין בחקירה נגדית פרונטלית שאלות למתלונן.

על יסוד כלל המפורט לעיל, הבקשה לשמיעת עדות המתלונן באולם נדחית. משהוחלט, לגופו של עניין, שאין מקום לשמוע עדות המתלונן, לא מתעורר גם הצורך לקבל עמדת היועצת המשפטית לממשלה.

אשר לבקשת הנאשם להורות למאשימה לבוא עמו בדברים בקשר לתיק, באפשרות הצדדים לבוא בדברים בכל עת בנוגע להליך שמתנהל, כמקובל. בית המשפט אינו מתערב בהידברות בין הצדדים ואינו צד לה. ההגנה תפעל בעניין זה, כמו גם באשר ליתר בקשות הנאשם, כמיטב הבנתה.

פרשת ההגנה תישמע ביום 11.03.2026 בין השעות 11:30-14:30.

ככל שלנאשם עדי הגנה, יזמנם למועד זה.

המזכירות תעדכן את היומן ותעביר החלטה זו לצדדים.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ו, 15 ינואר 2026, במעמד הצדדים.